

พระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๑๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เงินเดือน
เดิม” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ “เงินเดือนเดิม” หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่
เคยได้รับสูงสุดในการใดก่อนออกจากราชการ แต่ในกรณีที่มีการ
ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการ เงินเดือนเดิมให้หมายความถึง
เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุดในการใดก่อนออกจาก
ราชการและได้ปรับตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่ใช้บังคับแก่
ข้าราชการนั้นแล้ว ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๑ แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับ
ที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้าราชการผู้ใดเคยดำรงตำแหน่งในขณะเดียวกันหลาย
ตำแหน่ง แล้วพ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนพ้นจาก

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗

ราชการ ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือน สูงจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนที่เคยได้รับอยู่นั้นเป็น เงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ ในกรณีที่มี กฎหมายหรือข้อบังคับปรับอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงก่อนเข้ารับราชการผู้นั้นพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือน ของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงที่ปรับตามกฎหมายหรือข้อบังคับ นั้นแล้ว เป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ”

มาตรา ๕ ให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อ บังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด หรือบำนาญปกติ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ อยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามอัตรา ในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับโดยมิได้นับเวลาราชการติดต่อกันและถูกต้องบำนาญตาม มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๕ เมื่อออกจากราชการใน หรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับบำนาญเดิมที่

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗

จะได้รับ ให้ได้รับตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้ผู้ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ หรือกฎหมายว่าด้วยล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญปกติตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับบำนาญพิเศษตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ อยู่ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้รวมบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราวสำหรับผู้

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๒

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗

ที่ได้รับเงินในงบประมาณเบ็ดเสร็จหวัดบ้านาญ พ.ศ. ๒๕๐๐ เข้าด้วยกันแล้วปรับให้ได้รับเป็นบ้านาญพิเศษอย่างเดียวกับอัตราในบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านาญพิเศษในฐานะทายาทผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นต้นมา และได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับบ้านาญพิเศษตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๕ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านาญตกทอดอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รวมบ้านาญตกทอดและเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราวสำหรับผู้ที่ได้รับเงินในงบประมาณเบ็ดเสร็จหวัดบ้านาญ พ.ศ. ๒๕๐๐ เข้าด้วยกันแล้วปรับให้ได้รับเป็นบ้านาญตกทอดอย่างเดียวกับอัตราในบัญชีหมายเลข ๖ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเบี้ยหวัดบ้านานู
ท้ายพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านานูข้าราชการ
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๗

บัญชีหมายเลข ๑

บัญชีปรับอัตราเบี้ยหวัด หรือบ้านานูปกติ

เบี้ยหวัด บ้านานูเดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บ้านานู บาท	เบี้ยหวัด บ้านานูเดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บ้านานู บาท	เบี้ยหวัด บ้านานูเดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บ้านานู บาท	เบี้ยหวัด บ้านานูเดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บ้านานู บาท
		๓๒๕	๔๗๕	๑,๕๐๐	๑,๗๔๘	๓,๗๐๐	๔,๒๐๔
		๓๕๐	๕๐๐	๑,๖๐๐	๑,๘๖๐	๓,๘๐๐	๔,๓๑๕
		๓๗๕	๕๒๕	๑,๗๐๐	๑,๙๗๒	๓,๙๐๐	๔,๔๒๗
๒๐	๓๐	๔๐๐	๕๕๐	๑,๘๐๐	๒,๐๘๓	๔,๐๐๐	๔,๕๓๘
๓๐	๔๐	๔๒๕	๕๗๖	๑,๙๐๐	๒,๑๙๕	๔,๑๐๐	๔,๖๕๐
๔๐	๕๐	๔๕๐	๖๐๓	๒,๐๐๐	๒,๓๐๖	๔,๒๐๐	๔,๗๖๒
๕๐	๑๐๐	๔๗๕	๖๓๑	๒,๑๐๐	๒,๔๑๘	๔,๓๐๐	๔,๘๗๓
๖๐	๑๑๐	๕๐๐	๖๕๘	๒,๒๐๐	๒,๕๓๐	๔,๔๐๐	๔,๙๘๕
๗๐	๑๒๐	๕๕๐	๗๑๒	๒,๓๐๐	๒,๖๔๑	๔,๕๐๐	๕,๐๙๗
๘๐	๑๓๐	๖๐๐	๗๖๖	๒,๔๐๐	๒,๗๕๓	๔,๖๐๐	๕,๒๐๘
๙๐	๑๔๐	๖๕๐	๘๒๑	๒,๕๐๐	๒,๘๖๔	๔,๗๐๐	๕,๓๒๐
๑๐๐	๑๕๐	๗๐๐	๘๗๕	๒,๖๐๐	๒,๙๗๖	๔,๘๐๐	๕,๔๓๑
๑๒๐	๑๖๐	๗๕๐	๙๒๘	๒,๗๐๐	๓,๐๘๘	๔,๙๐๐	๕,๕๔๓
๑๔๐	๑๘๐	๘๐๐	๙๘๔	๒,๘๐๐	๓,๑๙๙	๕,๐๐๐	๕,๖๕๕
๑๖๐	๑๙๐	๘๕๐	๑,๐๓๘	๒,๙๐๐	๓,๓๑๑	๕,๑๐๐	๕,๗๖๗
๑๘๐	๒๑๐	๙๐๐	๑,๐๙๓	๓,๐๐๐	๓,๔๒๒	๕,๒๐๐	๕,๘๗๘
๒๐๐	๒๓๐	๙๕๐	๑,๑๔๗	๓,๑๐๐	๓,๕๓๔	๕,๓๐๐	๕,๙๙๐
๒๒๐	๒๕๐	๑,๐๐๐	๑,๒๐๑	๓,๒๐๐	๓,๖๔๖	๕,๔๐๐	๖,๑๐๒
๒๔๐	๒๖๐	๑,๑๐๐	๑,๒๕๖	๓,๓๐๐	๓,๗๕๘	๕,๕๐๐	๖,๒๑๔
๒๖๐	๒๘๐	๑,๒๐๐	๑,๓๑๑	๓,๔๐๐	๓,๘๖๙	๕,๖๐๐	๖,๓๒๖
๒๘๐	๓๐๐	๑,๓๐๐	๑,๓๖๖	๓,๕๐๐	๓,๙๘๑	๕,๗๐๐	๖,๔๓๘
๓๐๐	๓๒๐	๑,๔๐๐	๑,๔๒๑	๓,๖๐๐	๔,๐๙๓	๕,๘๐๐	๖,๕๕๐

ชื่อบุคคล บ้านนาญเดิม บาท	ให้ได้รับ ชื่อบุคคล บ้านนาญ บาท	ชื่อบุคคล บ้านนาญเดิม บาท	ให้ได้รับ ชื่อบุคคล บ้านนาญ บาท	ชื่อบุคคล บ้านนาญเดิม บาท	ให้ได้รับ ชื่อบุคคล บ้านนาญ บาท	ชื่อบุคคล บ้านนาญเดิม บาท	ให้ได้รับ ชื่อบุคคล บ้านนาญ บาท
๗,๒๕๐	๘,๒๓๒	๘,๗๔๓	๑๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐	๑๒,๐๒๑	๑๔,๐๐๐	๑๖,๕๒๓
๗,๕๐๐	๘,๕๒๐	๘,๗๕๐	๑๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๖๔๖	๑๔,๕๐๐	๑๗,๑๘๕
๗,๗๕๐	๘,๘๑๗	๙,๐๐๐	๑๐,๑๕๕	๑๑,๕๐๐	๑๓,๒๗๑	๑๕,๐๐๐	๑๗,๘๕๖
๘,๐๐๐	๙,๑๑๕	๙,๒๕๐	๑๐,๔๕๕	๑๒,๐๐๐	๑๓,๘๖๖	๑๕,๕๐๐	๑๘,๕๒๓
๘,๒๕๐	๙,๔๑๒	๙,๕๐๐	๑๐,๗๗๑	๑๒,๕๐๐	๑๔,๕๒๑	๑๖,๐๐๐	๑๙,๒๒๗
๘,๕๐๐	๙,๗๑๐	๙,๗๕๐	๑๑,๐๘๔	๑๓,๐๐๐	๑๕,๑๘๕		
๘,๗๕๐	๙,๙๖๘	๑๐,๐๐๐	๑๑,๓๖๖	๑๓,๕๐๐	๑๕,๘๕๖		

หมายเหตุ ผู้ใดได้รับเบียดหรือบ้านนาญเดิมอยู่ไม่ตรงกับอัตราในบัญชีนี้ แต่ได้รับอยู่ระหว่างสองอัตราใด ก็ให้ได้รับเบียดหรือบ้านนาญโดยคำนวณเพิ่มให้ตามส่วนในระหว่างสองอัตรานั้น เศษของบาทให้ปัดเป็นหนึ่งบาท

ตัวอย่าง บ้านนาญเดิมอัตรา ๗๒๒ บาท เป็นอัตราที่ไม่ตรงกับอัตราในบัญชีนี้ แต่เป็นอัตราที่อยู่ในระหว่างอัตรา ๗๐๐ บาท กับ ๗๕๐ บาท

บ้านนาญเดิม ๗๐๐ บาท ได้บ้านนาญใหม่ ๘๗๕ บาท

บ้านนาญเดิม ๗๕๐ บาท ได้บ้านนาญใหม่ ๙๒๕ บาท

ฉะนั้น บ้านนาญเดิม ๗๒๒ บาท จะได้บ้านนาญตามส่วนโดยคำนวณดังต่อไปนี้

บ้านนาญเดิมต่างกัน ๕๐ บาท บ้านนาญใหม่ต่างกัน ๕๕ บาท

ฉะนั้น บ้านนาญเดิมต่างกัน ๑ บาท บ้านนาญใหม่จึงต่างกัน ๑ บาท ๐๘ สตางค์

บ้านนาญต่างกัน ๒๒ บาท บ้านนาญใหม่จึงต่างกัน ๒๓ บาท ๗๖ สตางค์

ดังนั้น บ้านนาญเดิม ๗๐๐ + ๒๒ บาท (คือ ๗๒๒ บาท) บ้านนาญที่จะได้รับจึงเท่ากับ ๘๗๕ + ๒๓ บาท ๗๖ สตางค์ เป็น ๘๙๘ บาท ๗๖ สตางค์ ปัดขึ้นเป็น ๘๙๙ บาท

บัญชีหมายเลข ๓

บัญชีปรับอัตราบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษเกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นนอกกึ่งหนึ่งของบำนาญพิเศษเดิม
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษเกิน ๓๐๐ บาท แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๑๕๐ บาท แต่เมื่อเพิ่มตามนี้แล้วถ้ามีจำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท
๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คงได้รับเท่าเดิม
๕. บำนาญพิเศษที่ปรับแล้วตาม ๑. ๒. และ ๓. ถ้ามีเศษของบาท ให้ตัดเป็นหนึ่งบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๑

เล่ม ๙๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๓

บัญชีหมายเลข ๔

บัญชีปรับอัตราบำนาญพิเศษสำหรับทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่

ในอุปการะ ซึ่งมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน

พ.ศ. ๒๕๐๒

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันไม่เกิน ๕๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๒๕ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๕๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท แต่เมื่อเพิ่มตามนี้แล้วถ้ามีจำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท
๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปให้คงได้รับเท่าเดิม
๕. บำนาญพิเศษและเงินเพิ่มที่ปรับแล้วตาม ๑.๒. และ ๓. ถ้ามีเศษของบาท ให้ตัดเป็นหนึ่งบาท

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗

บัญชีหมายเลข ๕

บัญชีปรับอัตราบำนาญพิเศษสำหรับทายาท ผู้อุปการะ
หรือผู้อยู่ในอุปการะซึ่งมีสิทธิได้รับตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน

พ.ศ. ๒๕๐๒ จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษไม่เกิน ๕๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๒๕ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษเกิน ๕๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบำนาญพิเศษเดิม
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษเกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท แต่เมื่อเพิ่มตามนี้แล้วถ้ามีจำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท
๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ให้คงได้รับเท่าเดิม
๕. บำนาญพิเศษที่ปรับแล้วตาม ๑. ๒. และ ๓. ถ้ามีเศษของบาท ให้ตัดเป็นหนึ่งบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๕

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๓

บัญชีหมายเลข ๖

บัญชีปรับอัตราบำนาญตกทอด

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญตกทอดและเงินเพิ่มรวมกันไม่เกิน ๒๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๑๐ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญตกทอดและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๒๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบำนาญตกทอดและเงินเพิ่มรวมกัน
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญตกทอดและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๑๐๐ บาทขึ้นไป ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท
๔. บำนาญตกทอดที่ปรับแล้วตาม ๑. ๒. และ ๓. ถ้ามีเศษของบาท ให้นับเป็นหนึ่งบาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราเบี้ยหวัดและบำนาญ เพื่อให้เหมาะสมแก่ค่าครองชีพในปัจจุบัน และเพื่อให้ผู้รับเบี้ยหวัด บำนาญ เสียภาษีเงินได้เอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้